

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крохіної Поліни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“

м. К и ї в
29 вересня 2021 року
№ 138-1(І)/2021

Справа № 3-124/2021(278/21)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича,
Філюка Петра Тодосьовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крохіної Поліни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Крохіна П.І. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій статті 22, частинам другій, третій статті 24, частинам першій, другій, четвертій статті 41, статті 75, пункту 14 частини першої статті 92, статті 129¹, статті 147, статті 150, статті 151¹, статті 151² Конституції України (конституційність) абзац шостий частини п'ятнадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон).

Відповідно до оспорюваних положень Закону максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність; тимчасово, по 31 грудня 2017 року, максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати 10740 гривень.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Головне управління Пенсійного фонду України в місті Києві (далі – Управління) листом повідомило Крохіну П.І., яка отримує пенсію у зв'язку з втратою годувальника відповідно до Закону, що максимальний розмір пенсії не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність, у зв'язку з чим їй здійснено перерахунок пенсії та вона виплачується з урахуванням її максимального розміру. Вважаючи такі дії Управління протиправними, автор клопотання звернувся до суду.

Окружний адміністративний суд міста Києва, розглянувши позов Крохіної П.І. до Управління про визнання протиправними дій, зобов'язання вчинити дії, рішенням від 26 лютого 2021 року повністю відмовив у задоволенні позову.

Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 12 травня 2021 року апеляційну скаргу Крохіної П.І. залишив без задоволення, а рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 26 лютого 2021 року – без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 15 червня 2021 року відмовив Крохіній П.І. у відкритті касаційного провадження, оскільки оскаржувані судові рішення були прийняті у справі незначної складності.

Стверджуючи про неконституційність абзацу шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону, Крохіна П.І. зазначає, що внаслідок застосування положень Закону, що втратили чинність, „порушено конституційні права передбачені ч. 3 ст. 24 Конституції України“, право рівності як жінки-вдови, право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника та „позбавлено права володіти своєю власністю“, а також її дискриміновано як жінку щодо встановлення пенсійних пільг.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень); з метою захисту та відновлення прав особи Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) акта (його окремих положень), який втратив чинність, але продовжує застосовуватись до правовідносин, що виникли під час його чинності (частини перша, друга

статті 8); конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Із аналізу конституційної скарги вбачається, що автор клопотання, стверджуючи про неконституційність абзацу шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону, цитуючи Конституцію України, закони України, рішення Конституційного Суду України, ухвалу Великої палати Конституційного Суду України, постанову Пленуму Верховного Суду України, висловлює незгоду із застосуванням оспорюваних положень Закону в судових рішеннях у його справі.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що вирішення питань застосування судами законів України не належить до його компетенції; правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 19 червня 2018 року № 39-у/2018; ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 1 квітня 2020 року № 5-уп/(II)/2020).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

2.2. Велика палата Конституційного Суду України в Ухвалі від 19 червня 2018 року № 39-у/2018, досліджуючи положення останнього речення абзацу шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону в редакції Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII, зазначила, що 31 грудня 2017 року спливає термін їх дії.

Таким чином, 31 грудня 2017 року спливає термін дії положень другого речення абзацу шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Крохіної Поліни Іванівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу шостого частини п'ятнадцятої статті 86 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пунктів 2, 5 статті 62 Закону України „Про

Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**